

der danske statsborgere at rejse til eller råder danske statsborgere til at forlade?»

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Ønsker fru Elsebeth Gerner Nielsen at begrunde spørgsmålet? Nej. Så er det integrationsministeren.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):
Først vil jeg egentlig gerne understrege til det spørgsmål, der er stillet, at der altså ikke kan blive tale om at give alle ansøgere fra lande, som danske statsborgere frarådes at rejse til, opholdstilladelse i Danmark.

Rejsevejledningerne angår alene danske statsborgere og kan derfor ikke tillægges betydning i de tilfælde, hvor den herboende ikke er dansk statsborger. F.eks. forventer jeg, at en pakistansk statsborger typisk kan henvises til at tage ophold i Pakistan.

Udenrigsministeriet udarbejder kun rejsevejledninger vedrørende de hyppigst besøgte lande, hvor særlige sikkerhedsmæssige forhold gør sig gældende, og hvor det er muligt for Udenrigsministeriet løbende at modtage troværdige oplysninger om sikkerhedssituationen. Det vil sige, at vejledningerne hovedsagelig vedrører lande, der er turistmål. Vejledningerne tjener derfor ikke det formål at vurdere situationen for en dansk statsborger, der skal udøve sit familieliv med en statsborger fra det pågældende land, hvor den danske statsborger må forventes at indgå i et hverdagsliv omfattet af et familiært og socialt netværk. Vejledningerne tjener derfor, kan man sige, i endnu højere grad så slet ikke det formål at vurdere situationen for ikkedanske statsborgere.

Udenrigsministeriets rejsevejledninger indgår som et element blandt flere i udlændingemyndighedernes vurdering af, om en dansk statsborger kan henvises til at udøve sit familieliv i et andet land end Danmark, men en sådan vurdering må nødvendigvis bygge på et bredere grundlag end rejsevejledningerne.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):
Det glædede selvfølgelig Det Radikale Venstre, at ministeren fastfros familiesammenføringsagerne i de situationer, hvor der var tale om, at familien ved et afslag måtte optage dens familieliv i et af de lande, der nu er i oprør på grund af Muhammedtegningerne. Men samtidig undrer det i hvert fald mig, at ministeren ikke også i andre situationer har valgt at gribe ind.

Jeg har f.eks. fået kendskab til en sag, hvor en herboende dansk statsborger blev henvist til at optage sit familieliv i Irak, fordi hendes ægtefælle var fra Irak, og fordi familien ikke opfyldte familiesammenføringskravene her i Danmark. Derfor måtte familien altså optage familielivet i Irak, det var i al fald Udlændingestyrelsens vurdering, at det måtte være på den måde. Det skete, på trods af at Udenrigsministeriet på det kraftigste frarådede danske statsborgere at rejse ind i Irak og også opfordrede alle danske statsborgere til at forlade Irak.

Med andre ord er mit spørgsmål: Hvor går grænsen? Hvad er årsagen til, at man ikke langt tidligere har skredet ind og f.eks. sagt, at man ikke kan henvisne en familie til at tage ophold i Irak?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):
Jeg har foretaget den her fastfrysning af sager, fordi vi i øjeblikket er i en helt ekstraordinær situation, hvor der er meget, meget stærk fokus på Danmark og danske statsborgere på en måde, som vi nok må sige, at vi aldrig har oplevet det før, derfor de her fastfrysninger. Det er en helt ekstraordinær sag, som jeg i øvrigt ikke mener kan sammenlignes med andet.

Derudover sker der altså en individuel vurdering i hver enkelt konkrete sag. Og der er forskel på, om du som dansker rejser, kan man sige, alene som turist – eller sådan set også som forretningsmand – eller om du rejser ned til et socialt netværk, til et familiært netværk. Men det er altså en konkret vurdering i den enkelte sag, et skøn, som bliver udøvet hver gang, og som også tidligere blev udøvet.

Og i denne helt ekstraordinære situation har jeg så besluttet for en periode, en kort periode, lige at fastfryse sager, fordi der er så meget fokus på Danmark og danskerne.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):
Betyder det, at ministeren faktisk synes, at det er rimeligt at henvisne en pæredansk statsborger til at optage sit familieliv i Irak eksempelvis; en statsborger, som altså er født og opvokset her, og som har forelsket sig i en irakisk flygtning, hvor familien får afslag på ægtefællesammenføring her.

Mener ministeren så, at det er rimeligt at sige, at den familie må optage sit familieliv i Irak, samtidig med at Udenrigsministeriet fraråder enhver dansk statsborger at rejse ind i Irak, fordi